

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

خطبه‌ی ولادت امام جواد (ع) و حضرت علی اصغر (ع) ۹ اردیبهشت ۹۴

بار خدایا، ای صاحب نعمت‌های بزرگ و رحمت‌های عطا شده‌ی فراوان و خالق خورشید و ماه و ستارگان، وصف نشوی چون ماندنی نداری؛ نزدیک‌تر از رگ گردنی و دورتر از هفت آسمان، یکتایی در سلطنت، یگانه‌ای در بزرگی و جبروت و فقط تو سزاوار پرستشی چون عشق را آفریدی و در وجودها به ودیعه نهادی و لذت ابرازش را در سلام قرار دادی همان‌گونه‌ای که سرور عالمیان فرمودند: سلام نامی است که پروردگار عالم، جان عالم را با چراغ عزتش از سکوت به لطفی که به همراه خود رمزی را آشکار کند که کلیدش بیان عشقی استوار است آنگاه که می‌فرماید: نیکان از جام‌هایی می‌نوشند که آمیخته به کافور است، چشمه‌ایی که بندگان خدا از آن می‌نوشند و آن را به هر جای که خواهند روان می‌سازند؛ پیوندهایی مبارک که سرچشمه‌ی آن از دل اولین مخلوق پروردگار جوشید و او درحالی که طعم بندگی را در چشمه می‌چشید بر این پیوند مبارک درود فرستاد، همان‌گونه‌ای که سرور عالمیان حضرت زهرا‌ی مرضیه (س) فرمودند: این عشق در اولین دم و بازدم و نگاه حضرت آدم، در وجودش چشمه‌ای آمیخته به طعم بندگی جوشید تا فرزندانش از آن بنوشند و مستی‌اش را در دنیا و برزخ و قیامت با خود همراه کنند ولی افسوس، وای بر جان‌هایی که از خلقت خویش می‌گریزند تا حقیقت جانشان را در پرده‌ی ابهام افکارشان مخفی کنند. سود این جان‌ها ذخیره‌ای ندارد تا بدان خشنود شوند؛ با خود و آفرینششان بیگانه هستند، آنچه را می‌شناسند اقیانوسی پر تلاطم است که روز و شبش در احاطه‌ی امواج مرگباری است که جانشان را به خود می‌خواند تا در ورطه‌اش جز نابودی را نشناسد.

اینک ای مهمانان کوی عشق که بر سرچشمه‌ی گواری رجب نشسته‌اید، جام جانتان را با عبادت و اطاعت از این چشمه سیراب کنید تا لذت بندگی آمیخته به عشق را تجربه کنید، پس از مناجات رجبیه مدد می‌گیریم: بار خدایا من تو را می‌خوانم به مناجات اولیائت که امین سرت؛ مژده دهنده‌ی امرت، معدن کلمات، ارکان توحیدت، گواهان و دافعان و حافظان دینت هستند و به‌وسیله‌ی آنان پر کردی آسمانت و

زمینت را تا پدیدار شد نعمت و رحمت. پیامرز از ما آنچه را که تو می‌دانی و ما نمی‌دانیم و ما را وا مگذار به دیگری و اصلاح کن درون و امور ما را و به سلامتی در ایمان و عبادت و وارد کن به ماه روزه، به حق مولود این روز و این ماه رجب، نهمین خورشید امامت، شجاع در علم و دیانت و کمال، اباجعفر ثانی محمد بن علی حضرت امام جواد الائمه (ع) که همچون پدران و فرزندان بزرگوارش در راه مبارزه با ظلم و بی‌دینی همت والا داشته و هر زمانه‌ای که حاکمان با جسارت بر علیه سنت و اهل بیت پیامبر دشمنی می‌کردند ایشان با عقل و درایت در راه هدایت مردم کوشا بودند. گرچه عمر امام جواد کوتاه بود و غالباً در تبعید گذشت ولی باید گفت عمری با برکت بود به طوری که در تاریخ آمده در آن زمان عده‌ای از بزرگان و علما از شهرهای مختلف به مدینه رفتند و سی هزار مسئله را در چند روز از حضرت سؤال کردند و امام بدون درنگ جواب تمامی سؤالات را دادند. ایشان می‌فرمایند که: زندگی و مرگ همچون ساییدن دو دست به هم نزدیک است پس همواره مراقب ایمان و اعمال خود باشید.

ما در این شب مبارک ضمن شکرگزاری به درگاه خداوند کریم و درود و صلوات بی‌شمار و بی‌پایان بر خاتم رسولان و تاج پیامبران حضرت محمد (ص) و بر خاندان پاک و طاهرینش که همگی ستارگان هدایت و پیشوایان دین و وارثان رسالت بودند و نور و تقوایشان هدایت کننده‌ی مؤمنان و کور کننده‌ی منافقان و دشمنان بود و در این راه با جان و مال و فرزند مجاهدت فرمودند و سران و مردمان فریب خورده و ظالم و دنیا پرست که اسیر نفس و شیطان بودند ایشان را مانع اعمال و افکار شیطانی خود می‌دیدند در نتیجه به آزار و دشمنی با آنان پرداختند که هنوز نیز در عصر حاضر این کینه و عداوت ادامه دارد و چه زیبا امیر مؤمنان علی (ع) وصف حال آنان را ذکر کردند که فرمودند: ای مردم، الحذر الحذر از اطاعت از سران و بزرگان غیر صالح و سرانی که نسبت به مرتبه‌ی خود مغرورند و بیش از آنچه بی‌ارزند بر خود قیمت می‌گذارند و از افراد پست که خود را به دروغ دارای حسب و نسب معرفی می‌کنند پیروی نکنید و آب صاف خود را با آب لجن آلود آن‌ها مخلوط نکنید تا اینکه سلامتی شما با بیماری آن‌ها مخلوط نشود. آن‌ها طرفدار باطل هستند، باطلِ آنان را

وارد حق خود نکنید. آنان برای شیطان بار می‌برند و مترجمان شیطان هستند تا با زبانی که ابلیس می‌خواهد با مردم سخن بگویند و شیطان به وسیله آن‌ها عقل شما را می‌دزدد و وارد چشم‌های شما می‌شود و در گوش‌های شما وسوسه‌ی خود را فرو می‌خواند و شما هدف تیر شیطان می‌شوید و جای پای او و دستگیره‌ی دست او را تشکیل می‌دهید.

حال که شادی‌مان در این شب مصادف است با مبارکی و خیر و برکت قدوم مولودی تازه شکفته از گل گلستان نبوت، مجاهد شش ماهه‌ی کربلا که ره شصت ساله را پیمود و حماسه‌ای از عشق به معبود و امامت را در تاریخ به نام زیبای خود ثبت نمود و رسم و آیین اطاعت و یاری امام عصر خود را با تنها داشته‌ی خود، یعنی با خون گلپوش نوشت و امضا کرد. ما ضمن عرض تبریک و تهنیت به پیشگاه مولا و سرورمان امام عصر و زمان ابوالصالح المهدی (عج) به میمنت قدوم مولود امشب به ساحت مقدسشان عرضه می‌داریم:

مولا و امام و سرور، ما حقیقت جویان، مهمان کوی مقدس و محمود شما، به دنبال آتش لطف الهی در بیابان انتظار نشسته‌ایم تا شما منجی جانمان، ما را از سرمای جهل نجات بخشید تا انتظارمان تبدیل به لطف و مرحمت پروردگار عالم شود و به تمنا دست دعا بر می‌داریم:

ای پروردگار، جانم را بر سر سفره‌ی احسان حقیقت جویان کویت پیوند زده‌ام، این پیوند را با جریان خون اندام‌هایم به ثمر برسان و از شر شیطان نفس در امانم بدار تا با جانی سوخته فریاد کنم:

اللهم عجل لولیک الفرج